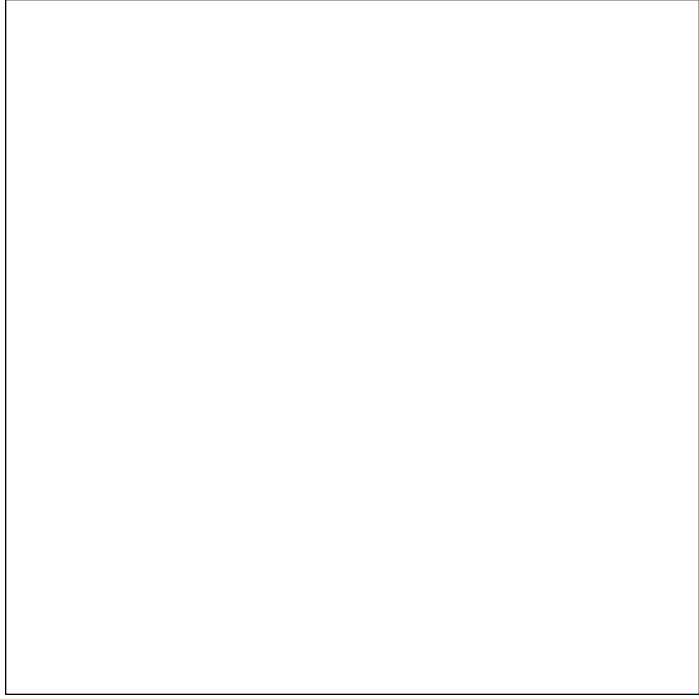

Bananele bunicii

✎ Ursula Nafula

🔒 Catherine Groenewald

📄 Carmen Onuorah

😊 Romanian

📖 Level 4

(imageless edition)

Storybooks UK

global-asp.github.io/storybooks-uk

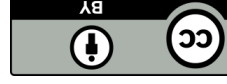
Bananele bunicii

Written by: Ursula Nafula

Illustrated by: Catherine Groenewald

Translated by: Carmen Onuorah

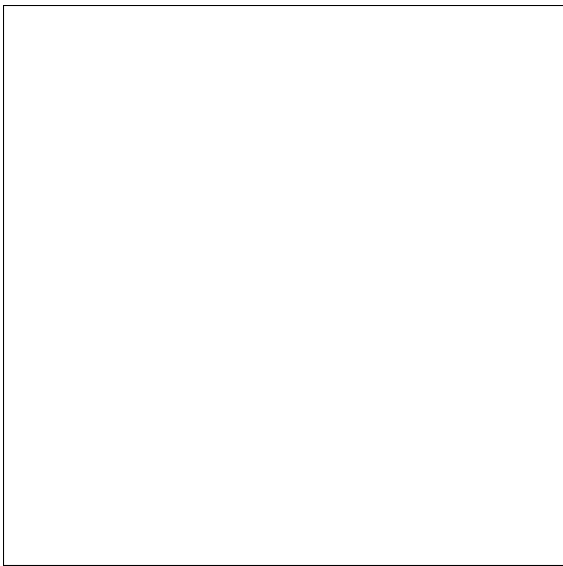
This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks UK in an effort to provide children's stories in UK's many languages.

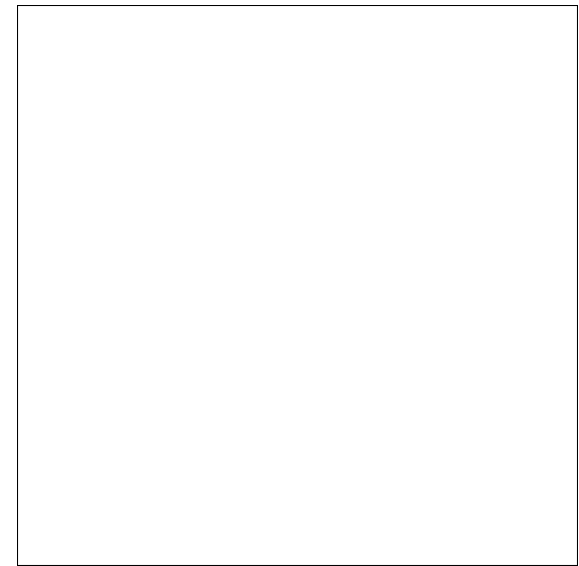
This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 3.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

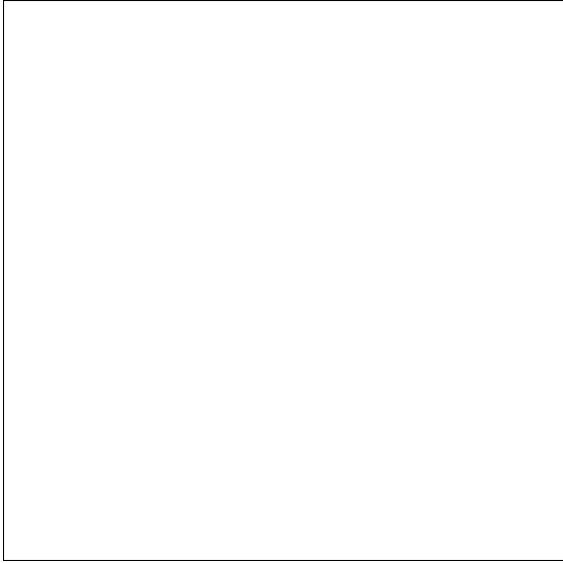
Grădina bunicii era minunată, plină de sorg, mei și manioc. Dar cele mai bune erau bananele. Chiar dacă bunica avea mulți nepoți, știam, în secret, că eram favorita ei. Mă invita adesea la ea acasă. De asemenea mi-a spus mici secrete. Dar era un secret, pe care nu mi l-a împărtășit: unde cocea ea bananele.

Mai târziu în seara aceea am fost chemată de mama și tatăl meu, și Bunica. Am știut de ce. În noaptea aceea când m-am culcat în pat să dorm, am știut că nu voi mai putea fura niciodată, nici de la bunica, nici de la părinții mei, și cu siguranță de la nimeni altcineva.

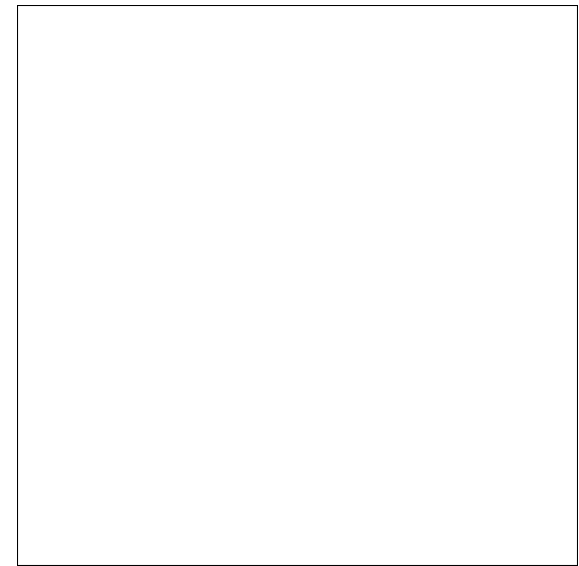
Într-o zi, acasa la Bunica, am vazut un coș mare din
nuiele așezat la soare afară. Cand am întreat
pentru ce era, singurul răspuns pe care l-am primit
a fost, " Este coșul meu magic:" Lângă coș erau
multe frunze de bananier pe care Bunica le întorcea
din când în când. Am fost curioasă. "Pentru ce sunt
frunzele, Bunico?" am întreat. Singurul răspuns pe
care l-am primit a fost, " Sunt frunzele mele
magice:"

Ziua următoare era zi de piață. Bunica s-a sculat
deverme. Întotdeauna lua banane coapte și manioc
să vândă la piață. In ziua aceea nu m-am grăbit să o
vizitez. Dar nu am putut să o ocolesc pentru mult
timp.

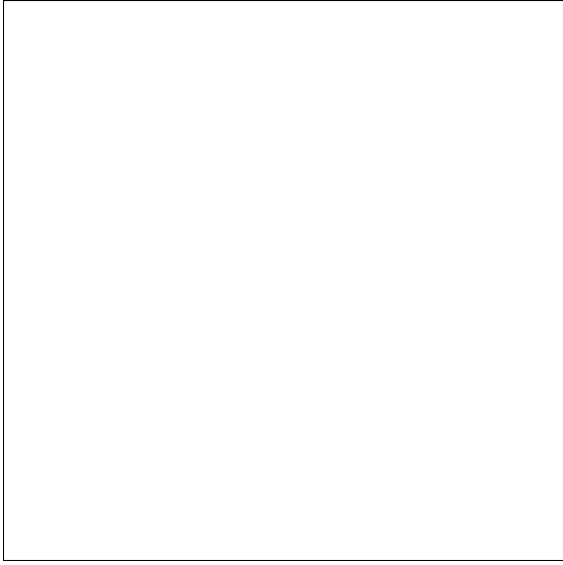
Era așa de interesant să o privești pe Bunica, bananele, frunzele de bananier și coșul mare de nuiele. Dar Bunica m-a trimis la mama cu o treabă. "Bunico, te rog, lasă-mă să mă uit la tine când pregătești..." "Nu fii încăpățânată, copilă, fă așa cum ți s-a spus," a insistat ea. Am plecat în fugă.

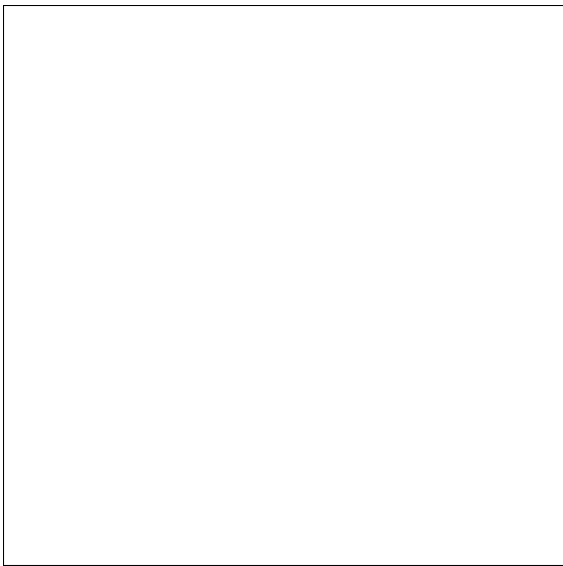
În ziua următoare, când bunica era în grădină adunând vegetale, m-am strecurat înăuntru și m-am uitat la banane. Aproape toate erau coapte. Nu m-am putut abține să nu iau un mănunchi de patru. Când mergeam pe vârfuri spre ușă, am auzit-o pe bunica tușind afară. Abia am reușit să ascund bananele sub rochia mea și să trec pe lângă ea.

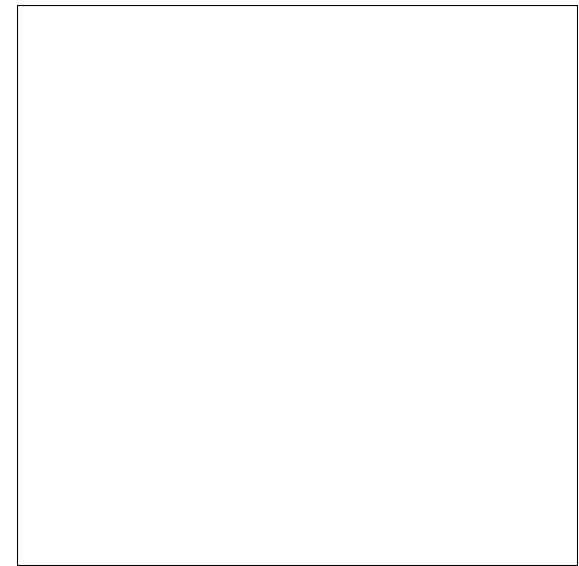
Când m-am întors, Bunica şedea afară dar nici cu
coşul, nici cu bananele. " Bunica, unde e coşul, unde
sunt toate bananele, şi unde.. " Dar singurul
răspuns pe care l-am primit a fost, "Sunt în locul
meu magic:" A fost așa de dezamăgitori!

În ziua următoare când bunica a venit s-o viziteze
pe mama, m-am dus în grabă acasă la ea să verific
bananele încă o dată. Era un mănunchi cu unele
foarte coapte. Am luat una şi ascuns-o în rochia
mea. După ce am acoperit coşul din nou, am mers
în spatele casei şi am mâncat-o repede. A fost cea
mai dulce banană pe care am mâncat-o vreodată!

Două zile mai târziu, Bunica m-a trimis să-i aduc bastonul din dormitorul ei. Imediat ce am deschis ușa, am fost întâmpinată de un miros puternic de banane cocându-se. În încăperea dinăuntru era marele și magicul coș de nuiete al Bunicii. Era bine ascuns sub o pătură veche. Am ridicat-o și adu-mecat acel miros glorios.

Vocea Bunicii m-a uimit când a strigat, "Ce faci? Grăbeste-te și adu-mi bastonul." Am ieșit în grabă afară cu bastonul ei. "Ce te face să zâmbești așa?" a întrebat Bunica. Întrebarea ei m-a făcut să-mi dau seama că încă zâmbeam din cauza descoperirii locului ei magic.